

селбата, свирнитѣ и пѣснитѣ се продължиха до сутриньта. На тая трапеза бѣха сложени сладко сготвени всички животни, заклани прѣзъ деня въ жертва на богинята.

На другия день съ сълзи на очи се простихъ съ родителитѣ си, които се върнаха на село, а азъ останахъ да продължавамъ образованието си въ Атина.

Люси Грей.

В. Волсвортъ.

Азъ слушалъ съмъ за Люси Грей
и, сѣкашъ ли, дори
съмъ срѣщалъ нѣйдѣ туй дѣте —
въ полето, призори.

Самотно то растѣше въ домъ
до степнитѣ блата,
и бѣ най-милото дѣте
на всички по степьта . . .

Сега . . . ще зърнешъ младъ елень
и зайче въ храсталакъ,
но нивга милий ликъ на Грей
не ще се мѣрне пакъ! . .

— Дѣте, прѣдвиждамъ бурна нощъ —
за градъ тръгни сега;
фенерь вземи, че пжтьтъ е
опасенъ по снѣга.